

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat : G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

De jaren snellen ...

Weder is een jaar voorbij gegaan en bij den aanvang van den zevenden jaargang van Succulenta paart het Bestuur, mede in antwoord op de zeer vele ontvangen gelukwenschen, zijn beste wenschen, voor het nieuwe jaar, aan die van de verwanten en vrienden der leden.

Men heeft U geluk en voorspoed toegewenscht en nog veel meer en wij onderschrijven niet alleen dat alles gaarne, maar hopen zelfs nóg meer en wel dat bij al onze leden het jaar 1925 zich kenmerken mag door den voorspoedigen groei en weelderigen bloei hunner planten.

Lag het in ons kunnen daaraan iets toe te doen, wij zouden niet nalaten ons te beijveren zooveel mogelijk ten goede mede te werken.

Doch dat gaat nu eenmaal niet en daarom stellen wij ons voor dan maar, als van ouds, middels Succulenta, voort te gaan de belangen ons toevertrouwd te behartigen zoo goed als wij kunnen.

En nu treft het buitengewoon toevallig, dat wij zeer kort geleden verrast werden met een tweetal epistels die, afgezien van hun respectievelijke billijkheid, ons werk eigenaardig belichtten.

Het eene vloeide over van betuigingen betreffende de onbruikbaarheid van Succulenta.

Onder meer werd daarin betreurd het gemis van artikelen welke juist, op zeker oogenblik, den brieveschrijver nuttig zouden geweest zijn en evenmin was het goed, dat ieder lid zijn beurt kreeg en van zijn bevindingen in Succulenta mededeeling kon doen.

Deze en dergelijke „tekortkomingen" ontlokten den schrijver diens veto. Met voorbijziening van de, herhaalde malen door het Bestuur in ons Maandblad gegeven verzekering, dat wij op wenken dienaangaande gaarne zullen reageeren door opname van artikelen die gewenscht worden, waardoor wij dus reeds vóór wij ergernis opwekten het middel ter voorkoming aangaven, was het slot van het genoemde epistel: Bedanken als lid onzer Vereeniging.

Wij achtten dit schrijven dan ook onverdiend en hebben, hoewel wij het thans releveeren, den schrijver als lid geschrappt zonder er zelfs met een enkel woord op in te gaan.

Het andere schrijven was, schrik niet lezer, een lofzang „Ohne

Ende" en daarom zeggen wij er niets anders van dan dat wij tot onze groote blijdschap ook dat mochten ontvangen.

Wat zullen wij over deze dingen nu verder nog schrijven ? dat wij het „veto" betreuren en den „lofzang" apprecieeren ? Ons dunkt dat spreekt van zelve.

Iets anders is, dat ons uit een en ander bleek, dat niet ieder in Succulenta vindt, wat hij er in meent te mogen verwachten

En dan herhalen wij wat vroeger reeds in ons blad gezegd is : Wij weten niet, kunnen trouwens onmogelijk weten, wat onze leden individueel op zeker moment wetenswaardig voorkomt en bovendien kunnen wij toch niet b.v.b. ieder jaar maar weer een complete handleiding voor de cultuur van de vetplanten herhalen.

Men zegt wel eens „zooveel hoofden, zooveel zinnen". Wel, zelfs dat schrikt ons niet af; wij kunnen en willen met al die verschillende „zinnen" rekening houden, mits men ons dan maar eens laat weten, wat men verlangt.

Succulenta is er niet om het Bestuur gelegenheid te geven er gezellig op los te schrijven, integendeel ons blad dient om onze leden zooveel mogelijk te helpen bij hun liefhebberij.

En dat, wij herhalen het, willen wij gaarne doen, maar... laat men ons dan minstens zeggen wat men wil, wij hebben dan min of meer een richtsnoer, waarnaar wij ons gedragen kunnen.

In elk geval zullen wij dit jaar een rubriek „korte wenken" opnemen. Deze rubriek is bedoeld als een „beginnershoekje" en daarin zullen wij van tijd tot tijd op de in de verschillende jaargetijden noodige en nuttige werkzaamheden wijzen.

De jaren snellen ... Dit is ons nooit zoó duidelijk geweest als toen wij aanvingen dit artikel te schrijven. Nog zoo kort geleden leek het ons, dat wij het voor den zesden jaargang van Succulenta eveneens deden en nu reeds werden wij er weder toe geroepen.

Toch liggen er 12 lange maanden tusschen beide tijdstippen, een vol jaar is wederom voorbijgegaan en niet het snelst passeerende gedeelte van dien tijd maken wij op dit oogenblik door.

Immers in den donkersten tijd van het jaar „de donkere dagen voor Kerstmis" is het, dat ons Nieuwjaarsartikel geschreven wordt.

Toch, hoe bar het weer dan ook zijn mag, wij weten te mogen hopen op een mildere weersgesteldheid, die zeker komen zal, zoodat wij niet op iets onzekers staren, maar slechts wachten op het betere, dat beslist komen zal om ons bij onze liefhebberij te helpen.

Ook al blijft het wat langer uit dan voor onze planten wenschelijk is, komen móét het.

En die hoop reeds, of beter eigenlijk: „die blijde wetenschap", maakt ons het wachten lichter, verkort den afstand die ons van dien beteren tijd nog scheidt en vervult ons nu reeds met vreugde bij de gedachte aan al de weelde die ons dan wacht.

Prosit Neujahr!

Voorburg, Nieuwjaar 1925.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

verslag over het jaar 1924.

Onze gewoonte getrouw, willen wij ook thans een kort overzicht geven van het afgelopen verenigingsjaar.

Op 1 Januari 1924 telden wij 264 leden. In den loop van het jaar mochten wij, dank zij den ijver van vele leden en niet het minst tengevolge van de Haagsche Vetplantentoonstelling, 169 nieuwe leden bijboeken. In totaal werden 37 afgevoerd, zoodat op 31 December 1924 het ledental 396 bedroeg. Wij zijn dit jaar dus belangrijk vooruitgegaan. Bovendien traden vanaf 1 Januari 1925 reeds weer 17 nieuwe leden tot onze vereniging toe.

Ons orgaan breidde zich eveneens flink uit, ja is, zooals men uit het financieel overzicht zal kunnen bemerken, eigenlijk iets te groot geweest. Daar onze Voorzitter evenwel de beschikking over een honderdtal zeldzame cliché's kon krijgen, welke meendeels in Europa nog niet eerder werden afgebeeld, meenden wij „Succulenta" dit jaar zoodanig te moeten uitbreiden, dat de cliché's met het bijbehorende artikel „Onze gedoomde vrienden" in z'n geheel in dezen jaargang werd opgenomen. Was anders ons plan geweest 12 nummers elk van 12 pagina's te doen verschijnen, thans bereikte deze jaargang een omvang van 180 pagina's versierd met niet minder dan 107 fraaie afbeeldingen. Vooraanstaande buitenlanders kwamen er ongevraagd en openlijk voor uit, dat op vetplantengebied ons tijdschrift thans het beste der wereld is.

Van de bibliotheek werd een druk gebruik gemaakt. Enkele nummers, zooals b v. de „Gesamtbeschreibung" van Dr. Schumann, waren geregeld in circulatie. Hierdoor kon aan alle aanvragen om dit werk in bruikleen te krijgen, niet worden voldaan.

Een belangrijke verbetering werd verkregen door „Succulenta" te verzenden in bedrukte enveloppes. Het tijdroovend schrijven der adresstrooken kon hierdoor ophouden, terwijl het tijdschrift thans in beter conditie overkomt. Weliswaar vorderde het drukken der adres-enveloppen een groote uitgaaf, maar, daar wij voor drie jaar tegelijk hebben laten drukken, zal dit de komende jaren weer ten goede komen.

Dat de vermeerdering van het ledental ook de bestuurswerkzaamheden belangrijk deed toenemen, zal niemand betwijfelen. Geen arbeid zal ons echter evenmin in de toekomst te veel zijn, wanneer wij, evenals dit jaar in zoo ruime mate, ook vervolgens de krachtadige medewerking onzer leden mogen ondervinden.

De penningmeester belastte zich ook dit jaar wederom met de verzending der gratis-stekken aan de nieuwe leden, die hun contributie inzonden. Nog altijd blijkt dit propagandamiddel een groote attractie te bezitten en we blijven er dus mee doorgaan, niettegenstaande er heel wat arbeid aan verbonden is. Niet minder dan 380 poststukken werden er dit jaar door hem verzonden, hoofdzakelijk bestaande uit monsterzakjes die de stekken bevatten en de correspondentie, die daarop vaak volgde. Dankbaar gedenken we de vele zendingen stekken die we in den

loop van het afgelopen jaar voor de verspreiding onder de nieuwe leden mochten ontvangen. Ook voor dit jaar rekenen we op veler hulp, want reeds liggen een twintigtal aanvragen klaar en nog bijna dagelijks komen er nieuwe leden bij.

Namens het Bestuur,

G. D. DUURSMA, Secr.

Verslag van den Penningmeester over 1924.

ONTVANGSTEN.		UITGAVEN.	
Saldo 1923	f 78.42 ⁵	Drukkosten Succulenta	f 795.20
Contributies	- 1309 51	Porti verzending	- 97.32
		Adresseering	- 182.50
		Schrijfbehoeften	- 13.40
		Porti voorzitter	- 16.76
		„ penningmeester	- 35.79
		„ se. retaris	- 50.85
		Cliché's	- 75.45
		Propaganda	- 35.65
		Bibliotheek	- 5.97
		Saldo 1924	- 79.04 ⁵
	f 1387.93 ⁵		f 1387.93 ⁵
Rotterdam, 15 Januari 1925.		J. M. VAN DEN HOUTEN, Penn.	

Een mooie nieuwe Mesembrianthemum.

Voor eenigen tijd ontving ik uit Kaapstad een foto, vervaardigd door T. N. Leslie, van een nieuwe *Mesembrianthemum*, en op mijn verzoek verkreeg ik toestemming om deze te reproduceeren.

Ik heb daarvan voor mijzelf een cliché doen vervaardigen en hiernevens heb ik het genoeg onze leden met een afdruk er van kennis te laten maken, niettegenstaande ik nog geen beschrijving van *Mesembrianthemum tugwelliae* L. Bolus mocht ontvangen.

De plant is echter zóó edel van uiterlijk, dat het mij voorkwam dat wij den nieuwen jaargang van „Succulenta" niet zonder deze fraaie afbeelding mochten aanvangen.

De beschrijving volgt dus later, voor het oogenblik kunnen wij alleen bewonderen en daarvoor is alleszins gelegenheid, want mij dunkt deze *Mesem* is er een die er zijn mag. Onwillekeurig vraagt men zich af wat toch wel de reden mag zijn van een dergelijke buitengewoon groote oopenhooping van plantenweefsel als die waaruit de bladeren bestaan, waarvan sommige zeer veel op die van *Mesembr. bolusii* en *simulans* gelijken, andere (vooral de jongere) weer meer op *Mesembr. lehmannii*.

Het is een grillig vormenspel, dat *Mesembr. tugwelliae* vertoont en opmerkelijk is de élégance waardoor deze plant uitblinkt, niettegenstaande, of misschien wel juist door, de groote verscheidenheid in den vorm der bladeren.

Dit is nu inderdaad eens een geheel nieuwe en aparte verschijning in de Succulenten-wereld en ik hoop dat het mij mag

Mesembryanthemum tigrwelliae L. Bolus.

gelukken de plant zelve, waar naar ik in verschillende richtingen nasporingen doe, hier te lande te introduceeren.

Wat een onuitputtelijke verscheidenheid van hoogst eigenaardige gewassen treffen wij toch aan in de Flora van Zuid-Afrika en wanneer zal toch eens het oogeblik aanbreken dat wij in Succulenta de artikelen van een ooggetuige zullen mogen opnemen ?

Voorburg, Januari 1925.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

Onze vetplanten van half Januari tot half Februari.

Als de Kerstdagen achter den rug zijn, hebben wij den donkersten tijd weer gehad. Hoewel aanvankelijk nog heel weinig, toch beginnen de dagen reeds iets te lengen ; aan 't eind der maand schijnt de zon 's avonds al weer 50 minuten langer dan in 't laatst van December.

Is buiten in de vrije natuur alles nog in winterslaap verzonken, immers de Januarimaand is doorgaans de koudste des jaars, — als het vroolijke winterzonnetje uit den helderen hemel neerblijkt, dan kan zij midden op den dag haar invloed in kamer en kas al aardig doen gevoelen. Zonder bezwaar kunnen op zoo'n zonnigen voormiddag de planten wel eens met een fijn broesje lauw water besproeid worden. Hoe frisch groen schijnt dan het blad weer en hoe glinsteren de veelkleurige doorns in het zonlicht. Wij geven echter niet te veel water, want dan kunnen de planten vóór het ondergaan der zon niet meer opdrogen, wat noodzakelijk is, daar wij nog niet dag aan dag op zonlicht mogen rekenen en het dikwijls gebeurt, dat zij haar stralen niet door de grijze wolken vermag heen te boren. Ook moet het besproeien nu nog niet te dikwijls herhaald worden, teneinde de planten niet tot te haastigen groei te prikkelen. Men geve alleen zooveel water, dat de planten niet zichtbaar indrogen, wat, vooral bij *Aloë's*, *Mesembrianthemums* en *Crassulaceae* gemakkelijk te zien is. Zulke planten moeten iets vochtiger gehouden worden. Dit is ook het geval met *Epiphyllum*- en *Rhipsalis*-soorten, welker groei- en bloeitijd in onzen winter valt, terwijl eveneens de *Phyllocactussen*, *Echinocereussen*, klimmende of slingerende *Cereus*soorten en bebladerde *Euphorbia's* iets meer vocht eischen.

Wie z'n planten in een verwarmde kas of serre heeft, houde de temperatuur zoo mogelijk tusschen 5 graden Celsius ('s nachts) en 12 a 15 graden (overdag). Op zonnige dagen stijgt de temperatuur in den regel wel eenige graden hooger; als het weer zulks toelaat, kan dan gerust midden op den dag iets gelucht worden. Wij zorgen echter dat geen tocht in de kas kan ontstaan.

In de kamer moet, vooral als de potten in de vensterbank of op een tafeltje vlak voor het raam staan, gezorgd worden, dat de planten het 's nachts niet te koud krijgen. 't Kan in deze maand soms nog heel wat vriezen, zoodat ze zelfs overdag het dicht bij het raam wel te kwaad kunnen krijgen. Het gebruik van kamerkasjes, waarin vooral de teere en kleine soorten een plaats vinden, verdient daarom alle aanbeveling. 's Nachts staan

ze dan beter beschut tegen koude en tocht, terwijl overdag te sterke verwarming door de heete en droge kachelwarmte vermeden wordt. Bovendien blijven de planten frisscher, doordat zij niet onder het lastige en schadelijke kamerstof geraken.

Mocht onverhoopt door te overvloedig gieten of anderszins een plant gaan rotten, dan moet direct worden ingegrepen om te redden wat nog te redden valt. Begint de plant van onderen af te rotten, dan snijden wij het gezonde boveineind met een scherp mes af, zorgdragende, dat er geen zieke deelen aan overblijven. De snijwonde wordt met fijn houtskoolpoeder bestrooid, waarna men de stek eenige dagen laat liggen om goed op te drogen. Is het snijvlak volkomen droog, dan kan men de stek in een potje, gevuld met gelijke deelen houtskoolpoeder, scherp zand en lichte bladgrond zetten. Nog beter doet men het potje geheel met een mengsel bestaande uit half scherp zand en half lichte bladaarde te vullen en in het midden een plantgaatje te maken, waarin de stek komt te staan. De bodem van het plantgaatje wordt met een laagje fijn houtskoolpoeder bedekt, de stek er in gezet en daarna het gat verder met fijn houtskoolpoeder aangevuld. Natuurlijk wordt de plant voorloopig niet begoten. In de meeste gevallen zal zoo'n stek in 't voorjaar wel bewortelen, wat aan de hernieuwde groei van het topgedeelte merkbaar is. Men kan dan zoo nu en dan een weinig water geven en ze later in wat zwaarder grondbmengsel overplanten.

Begint de plant aan den top in te rotten, dan kan men, als het een onvertakt exemplaar is, het rotte gedeelte wegsnijden en de wonde met houtskoolpoeder bestrooien. De plant is dan wel haar mooie vorm kwijt, doch als zij in 't leven blijft, zullen zich in 't voorjaar spoedig nieuwe spruiten langs den omtrek van het snijvlak vormen, welke, afzonderlijk opgepot, in den herfst al weer aardige plantjes kunnen zijn. In elk geval is dan de soort behouden.

Begint van een vertakt exemplaar een gedeelte te rotten, dan kan men er eenige gave takjes afnemen en deze als stek behandelen, waardoor eveneens de soort behouden blijft.

Verder gaan wij om dezen tijd de planten geregeld nazien of er zich ook wolluis, roode spin of schildluis op bevindt. Met een puntig aangesneden houtje wordt dit onguere gespuis zoo goed mogelijk verwijderd. Dikwijls hoort men de liefhebbers klagen, dat ze het ongedierte zoo moeilijk kunnen bestrijden. Men moet echter den moed niet te spoedig opgeven en aanhoudend de planten, bij voorkeur met een vergrootglas, geregeld inspecteeren. Heeft men planten welke erg onder het ongedierte zitten, dan kan men ze, als men ze zoo goed mogelijk gereinigd heeft, met bloem van zwavel bestuiven.

Bloeiende vetplanten zijn er thans nog niet veel, vooral niet wanneer men ze in de kamer moet overwinteren. *Epiphyllum truncatum*, *Aloë variegata* en *Rhipsalis Regnelli* zijn wel de voornaamste.

In de kas is al meer verscheidenheid, wij noemen slechts: *Euphorbia splendens*, *E. Bojeri*, *E. jacquiniflora*, *Crassula lactea*, *Cr. Bolusii*, *Cr. Schmidtii*, *Mesembrianthemum tigrinum* en *Othonna crassifolia*, benevens de meeste *Rhipsalis* en vele *Aloë-* (vooral *Gasteria-*) soorten.

Cereus flagelliformis en *Echinocactus minusculus* beginnen knopen te vormen, evenals onderscheidene *Phyllocactus*soorten.

G. D. D.

Kleinia articulata.

In het voorjaar van 1924 bekwam ik een geworteld stekje van deze aardige succulente composiet, ook wel *Cocalia articulata* genoemd. Het was een recht stengeltje ter hoogte van 6 cM., blauwgroen gekleurd, en dan nog net zoo'n stengeltje er schuin boven op. Geen blaadje zat er aan, het stond er eigenlijk zoo onnoozel in zijn kale gladheid en het bleef zoo onnoozel, maanden achtereen. Toen kwam de vacantiemaand, Augustus. Die heele maand heb ik mijn cactuskasje in de huiskamer aan zijn lot overgelaten. Mijn potjes staan er in turfmolm, die ik goed nat had gemaakt. Want, nietwaar, zoo'n heele maand, zoo'n zomermaand met al dien zonnebrand! Wie kon nu ook denken dat het een maand lang zou regenen! En ik had de kas nog wel gesloten op een kiertje van een paar mM. na.

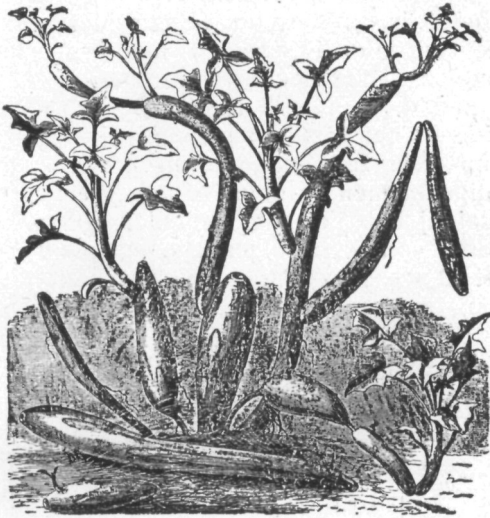
Hoe zou ik den boel terugzien? Met weinig hoop en veel vrees gingen we huiswaarts. En — het wonder was gekomen! Daar stond alles frisch en fleurig, ze waren gegroeid, sommige „als kool" bijna. Niet één was er verongelukt. Het was me een pak van het hart! En de *Kleinia articulata* stond er als gemetamorfoseerd, met twee nieuwe scheuten, rijk bebladerd. Als zoovele handjes strekten die zich begeerig uit naar het licht. Want aan die bron van arbeidsvermogen hadden ze zich eigenlijk maar zeer onvoldoende kunnen laven. De jonge scheuten waren dan ook wèl wat dun, wat uitgerekt. Overigens zagen ze er gezond uit en heel frisch.

Het geheel was nu een zeer decoratief plantje, dat, juist door haar blaadjes, wat afwisseling brengt onder de bladlooze woonsters van een cactuskasje.

Het bleef groeien, groeien! Toen heeft het bepaald wat watergebrek gekregen. En de onderste blaadjes verdorden, gingen verloren. Bovenaan stonden ze nog best. Maar de gevolgen waren ernstig genoeg. De jonge scheuten toch werden in hun kop goed gevoed door de daar staande bladeren, maar de ontbladerde onderreinden bleven dun. Alle evenredigheid was er uit weg. Het werd met den dag erger, de toppen verdikten zich tot knotsjes, de onderste stukken bleven dun.

Goede raad was duur. Toch is de zaak in orde gekomen. Ik begreep, dat ik den groei van den kop moest zien te verplaatsen naar het onderste gedeelte. Dus moest eerst de lengtegroei stop gezet worden, wat ik bewerkte door het uiterste groeipunt aan

den top af te nijpen. Evenwel, daarmee had ik de verlenging wel bedwongen, maar ik had de sapstroom nog niet in mijn macht.

Kleinia articulata (L. Fil.) Haw.

ste zich meer beneden en ... de te dunne ondereinden begonnen zich langzaam aan te verdikken. En nu, eind November, is de fout zoo goed als hersteld. Bovendien heeft deze kunstbewerking nog een tweede gevolg gehad. Het uitnemen van de kop heeft op vier plaatsen een zijscheut doen uitbreken, dus kan ik aanstaand voorjaar verwachten, dat mijn onnoozele stek van voorjaar 1924 zich voorjaar '25 vertoonen zal als een flink vertakte plant. Het geheel is nu zeker 30 cm. hoog. Het zal mij een genoegen zijn, over enkele maanden enkele mijner medeleden een stekje van deze beslist lieve *succulent* aan te kunnen bieden.

Rotterdam.

J.

LE NOBLE.

Cactussen zaaien.

Voor het eerst in 1924 heb ik me gewaagd aan het kweken van *cactussen* uit zaad, en over de uitslag kan ik zeer tevreden zijn, al zullen anderen misschien veel gunstiger resultaten bereikt hebben. Pas twee jaar ben ik *cactussen* en *vetplanten* aan het verzamelen, zoodat ik me dan ook niet op veel kennis hiervan kan beroemen. Van twee Duitsche firma's had ik zaad, van de eene slechts pl.m. 20 korrels en wel *Mesem. pseudotruncatellum*, *Cereus peruvianus*; *Ech. Cereus Salm Dyekianus*, en *Echinocactus Schumannianus*. Van de twee eerstgenoemde soorten heb ik 10 plantjes gewonnen, terwijl de uitslag van de twee laatstgenoemde nihil is geweest. Over deze „kweekerij” wil ik kort wezen, temeer daar ik hiervan geen notities heb gemaakt.

Alleen wil ik opmerken dat ik zaaide einde Maart in een meng-

sel van aarde, zand, klei en puinkalk. Waarschijnlijk heb ik te veel aarde gebruikt want het bakje was spoedig bedekt met mos, zoodat ik het hieraan toeschrijf dat van de *Ech. Cereus* en *Echinocactus* niets terecht gekomen is. *Mesem* en *Cereus* hiervorengenoemd ontkiemden echter vrij spoedig, zoodat het begroeien met mos hierop weinig invloed gehad heeft.

Van de „tweede” firma had ik pl.m. 200 zaden (importzaden) welke ik half Mei uitzaaide in het hiervoor genoemde mengsel, met dien verstande dat ik nu meer zand dan aarde gebruikte. Om alle schadelijke en onnoodige kiemen te dooden had ik het eerst goed verhit. Van deze zaaierij heb ik aantekeningen gemaakt, die mij en misschien anderen voor een volgende gelegenheid van nut kunnen zijn. Om kort te wezen zal ik de uitslag hieronder in statistiekvorm vermelden.

Soorten	Aant.zaden		Datum van		Kiemkr. in pCt.
	ge-zaaid	ontk.	zaaien	ontkiemen	
<i>Mam. Eschauerii</i>	10	9	17 Mei	2 Juni	90
<i>Astroph ornatum</i>	15	5	„	21 Mei	33
<i>Ceph.mam. micromeris Greggii</i>	25	3	„	1 Juli	12
<i>Cereus pruinosus</i>	20	7	„	22 Mei	33
<i>Coryph. Jaumavei</i>	10	6	„	26 Mei	60
<i>Ech.cactus horizontalonius</i>	10		„		
„ <i>Wislizenii</i>	20		„		
<i>Ech.cereus Fendleri</i>	20		„		
„ <i>polyacanthus</i>	15	2	„	22 Juni	15
„ <i>polycephalus</i>	3		„		
„ <i>stramineus</i>	1	1	„	10 Juni	100
<i>Escobaria intermedia</i>	3	3	„	3 Juni	100
<i>Glandulifera macrothele</i>					
„ <i>biglandulosa</i>	10	8	„	23 Mei	80
<i>Mam. gracilis</i>	3	3	„	27 Mei	100
<i>Neolloydia conoidea</i>	15	6	„	27 Mei	40
<i>Thelocactus fossulatus</i>	10		„		
<i>Opuntia nigrispina</i>	6		„		
<i>Tuna blanca</i>	10		„		
<i>Agave victoria</i>	3	3	„	21 Mei	100

Slot volgt.

Mesembrianthemum pseudotruncatellum.

Sedert dit voorjaar heb ik een exemplaar van *Mesembrianthemum pseudotruncatellum* in mijn verzameling, veel groei was er niet in te bespeuren. Het werd iets hooger, wat mij niet aangenaam was daar deze hoogtegroeï niet evenredig was aan den breedtegroeï. Eind November bemerkte ik, aanvankelijk tot mijn schrik, dat zich aan de basis een verticale scheur bevond, loopende van de aarde tot op ongeveer een derde van de hoogte

van het plantje. Ongeveer halverwege aan beide zijden van dit scheurtje bevindt zich een kleine dwarsinkeeping, desgelijks bovenaan. Door de ontstane opening is een rond stammetje zichtbaar waarvan evenwel het hoofd nog in het moederplantje verborgen is.

Ik vermoed dat dit een uitlooper moet worden. Toen ik dit scheurtje opmerkte had het plantje in 5 a 6 weken geen druppel water gehad. In de afgelopen maand is het scheurtje iets wijder geworden terwijl het plantje zelf naar een zijde overhelt als het ware om plaats te maken voor een nieuw.

Tot zoover mijn waarnemingen. Indien, dit werkelijk, een ongeslachtelijke wijze van voortplanting van *Mes. pseudotruncatellum* is,*) verwondert het mij nooit iets hierover gelezen te hebben en is het waarschijnlijk voor menigen succulentenliefhebber iets nieuws.

H.

*) Dat is het niet, er is in dit geval slechts sprake van het ontwikkelen der nieuwgroei. Het „oude" plantje, beter zoude en gezegd kunnen worden : „het bladpaar dat tot nu toe aanwezig was" zal, tot op een zeer dun vliesje na, geheel verschrompelen en in plaats daarvan, waarschijnlijk ten koste daarvan, ontwikkelt zich den, nu daarin gedeeltelijk zichtbaren, nieuwgroei die een weinig grooter afmetingen zal aannemen dan het nu verdwijnende gedeelte.

Red.

NIEUWE LEDEN.	Mededeelingen.	
C. Mastenbroek,	Rotterdam,	Josephstr. 188B
E. O. van Amstel,	Utrecht,	Palembangstr. 15bis A
L. D. Hoebée Jr.,	"	Adelaarstraat 35
G. Keijzer,	Kampen,	Broederstraat 13
H. J. Wind,	Zwolle,	Nieuwe Haven 2
J. H. Kluiver,	Kampen,	Oudestraat 93
S. Brouwer,	Utrecht,	Ondiep 76
Th. P. Loosjes,	Voorburg,	Laan v. Oostenburg 40
J. Weber,	Arnhem,	v. Lawich v. Pabststr. 165
M. de Vries,	Amsterdam,	Nova Zemblastraat 14III
Mevr. v. Eijdsden,	Driebergen,	Villa „Carolina"
A. H. Leers,	Utrecht,	Richard Wagnerlaan 7
Mevr. Th. Overweg-ter Weeme,		Winterswijk
H. van Gelein Vitringa,	's-Gravenhage,	Bankastraat 143
Jac. Schotsman,	Amsterdam,	Laing's Nekstraat 43II
C. A. J. van Dishoeck,	Bussum,	
C. A. Maass,	Hamburg I,	Norderstrasse 113IV

HET NADEELIG SALDO, dat we in ons vorig nummer aankondigden is nog al meegevallen. Zelfs prijkt er op de lijst een overschot van f79.045. Zooals we reeds opmerkten is het hooge bedrag voor adresseeringskosten een gevolg van de veranderde wijze van verzending en wel in bedrukte enveloppen, waardoor veel geschrijf vermeden kon worden en tevens de nummers bij de verzending minder te lijden hadden. Dit bedrag moet over

drie jaren worden verdeeld, doch eenvoudigheidshalve maken we ieder jaar onze begroting sluitend. Onder de uitgaven staan niet vermeld de kosten van een aantal exemplaren „Onze gedoemde Vrienden", die we gratis toezenden aan allen, die na 1 Juli 1924 lid werden en dus slechts *den halven jaargang* ontvingen. Daar dit boekje nog niet kon worden verzenden, komen deze dus ten laste van het nieuwe boekjaar. Voor hen die met 1 Januari 1925 lid geworden zijn, geldt deze premie natuurlijk niet. Zij kunnen het boekje in den boekhandel of bij den uitgever bestellen.

CONTRIBUTIE 1925. Velen gaven reeds gehoor aan ons verzoek om ons de contributie per giro toe te zenden. In dit nummer zal een girobiljet worden ingesloten. Wie reeds betaalden gelieven het dus als niet gezonden te willen beschouwen. Van de anderen verwachten we de toezending zoo spoedig mogelijk. De contributie bedraagt 3 gulden, doch al wat meer binnenkomt is bestemd voor het clichéfonds, waaruit we de illustraties in hoofdzaak zullen moeten bekostigen. Mochten de geldmiddelen het toelaten, dan zal overwogen worden om ook zoo nu en dan eens een gekleurde opname te doen vervaardigen. Na 1 Maart zal over de nog openstaande posten per postkwitantie worden beschikt (wat per kwitantie 20 cts. inningskosten met zich meebrengt)

ONZE ILLUSTRATIES. Waar we het vorig jaar het bijzondere voorrecht hadden gebruik te mogen maken van een honderdtal afbeeldingen uit Britton en Rose, zullen we dit jaar weder geheel op ons zelf zijn aangewezen. De kosten van het doen maken van eigen cliché's zijn zooals bekend zeer hoog en daarom hebben we besloten alleen datgene te laten reproduceeren, wat de toets der critiek ten volle kan doorstaan. Doch we twijfden niet, of waar ons land zoo talrijke goede fotografen bezit, er onder onze leden velen zullen schuilen, die ons kunnen helpen aan eerste klas materiaal. Een onzer leden, scheikundig ingenieur en fotodeskundige bij uitnemendheid, heeft zich welwillend bereid verklaard ons in dezen van advies te dienen.

RUILRUBRIEK. S. P. C. van Romunde te Heesch bij Oss biedt aan: *Ceropegia Woodii*, *Ceropegia Barkleyi*, *Haworthia laetevirens*, *Mesembr. murinum*, *Sedum dendroideum cristata*, *Anacampseros densifolia* en *Aprica coarctata*; in ruil tegen: *Haworthia's*, *Aprica's*, *Mesembrianthemums* en andere vetplanten.

Tevens het adres gevraagd van leveranciers van kleine cactuspotjes.

Ter overname gevraagd: Dr. K. Schumann „Gesamtbeschreibung der Kakteën mit Nachtrage", W. O. Rother „Leitfaden für die Pflege der Kakteen und Phyllokakteen" en Alwin Bergers „Illustrierte Handbücher sukkulenter Pflanzen".

Brieven met titels en prijsopgave aan het Secretariaat der vereeniging, ook voor niet genoemde en ter beschikking zijnde boeken, brochures etc. op Vetplantengebied.

LEDENLIJST. Wegens plaatsgebrek kan de ledenlijst niet eerder dan in het volgend nummer worden opgenomen.